

Prima instanță: N. Pasecinic.
Instanța de apel: M. Guzun, N. Simciuc, I. Cotruță.

dosarul nr. 3ra-65/18

ÎNCHEIERE

31 ianuarie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Mihai Poalelungi
Oleg Sternioală
Iurie Bejenaru

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către reprezentantul recurentului Ministerul Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor al Republicii Moldova, Anatol Usatîi

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Societății cu Răspundere Limitată „Monvica” împotriva Ministerului Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor al Republicii Moldova, intervenienți accesorii Asociația Patronală a Operatorilor de Transport Auto și Societatea pe Acțiuni „Parcul de Autobuze și Taximetrie nr. 9” cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 06 iunie 2017, prin care a fost respins apelul declarat de către Ministerul Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor al Republicii Moldova și a fost menținută hotărârea Judecătoriei Buiucani, municipiul Chișinău din 02 iunie 2016,

c o n s t a t ă

La 18 august 2015, reprezentantul reclamantului S.R.L. „Monvica”, Oleg Gheorghită a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor al RM cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii, reclamantul a invocat că, S.R.L. „Monvica” este înregistrată în Registrul de stat al persoanelor juridice din anul 1992, având ca obiect de activitate transportul terestru de călători pe bază de grafic.

Indică reclamantul că, potrivit ordinului nr. 192 din 31 decembrie 2014, emis de Ministerul Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor al RM, au fost aprobate Programele de transport interraional și internațional, precum și lista operatorilor antrenați la deservirea acestora.

Afirmă reclamantul că, la aprobarea programelor de transport, în conformitate cu autorizațiile de transport rutier de persoane, eliberate conform prevederilor Codului transporturilor rutiere și conform graficelor de circulație, către S.R.L. „Monvica” au fost atribuite următoarele rute (curse): Chișinău 16:20 – Lopățică 04:15; Chișinău 15:10 – Flocoasa 05:30; Chișinău 15:20, 19:25 – Filipeni 05:55, 13:00; Chișinău 14:50 – Horodiște 05:00. Acest fapt se confirmă prin scrisoarea nr. 08/3-1-1555 din 06 aprilie 2015, expediată de Ministerul Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor al RM, Autoritatea administrativă „Agenția Națională Transport Auto” în adresa Î.S. „Gările și Stațiile Auto”, S.C. „Gara Nord” S.A. și S.R.L. „Monvica”.

Susține reclamantul că, la data de 01 iunie 2015, Ministerul Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor al RM, Autoritatea administrativă „Agenția Națională de Transport Auto”, a expediat în adresa Î.S. „Gările și Stațiile Auto”, S.C. „Gara Nord” S.A. și S.R.L. „Monvica” scrisoarea nr. 08/3-1-3510, prin care a informat că conform ordinului nr. 77 din 21 mai 2015, din programul de transport rutier interraional, aprobat prin ordinul nr. 192 din 31 decembrie 2014, se exclude ruta Chișinău 14:50 – Horodiște 05:00, atribuită spre deservire operatorului de transport S.R.L. „Monvica”.

Menționează reclamantul că, la data de 30 iunie 2015, a înaintat cererea prealabilă prin care a cerut anularea parțială a ordinului nr. 77 din 21 mai 2015, emis de către Ministerul Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor al RM, în ceea ce privește ruta Chișinău 14:50 – Horodiște 05:00, cu restabilirea rutei menționate. În motivarea cererii, reclamantul a invocat că, pentru a activa ruta dată, S.R.L. „Monvica” a procurat 2 unități de transport. Mai mult decât atât, S.R.L. „Monvica” a cerut eliberarea tuturor materialelor și copia ordinului ce a dus la închiderea rutei date, la care a primit un răspuns evaziv, fără materialele solicitate, prin care a fost informat că Ministerul Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor al RM nu are teme juridic de a anula ordinul nr. 77 din 21 mai 2015.

Consideră reclamantul că, ordinul nr. 77 din 21 mai 2015, emis de către Ministerul Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor al RM, este ilegal și a fost

adoptat cu încălcarea prevederilor legale. Mai mult decât atât, S.R.L. „Monvica” nu a fost informată despre posibilele modificări ale programului de transport rutier interraional, or, la 06 aprilie 2015 i-a fost atribuită ruta și peste 2 luni și jumătate de la activitate, i-a fost retrasă, în lipsa unui temei legal.

Cere reclamantul, anularea parțială a ordinului nr. 77 din 21 mai 2015, emis de către Ministerul Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor al RM, în partea ce se referă la ruta: Chișinău 14:50 – Horodiște 05:00.

Prin hotărârea Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 02 iunie 2016, acțiunea a fost admisă.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 06 iunie 2017, a fost respins apelul declarat de către Ministerul Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor al RM și a fost menținută hotărârea Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 02 iunie 2016.

La data de 25 septembrie 2017, reprezentantul recurentului Ministerul Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor al RM, Anatol Usatîi a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cerând admiterea recursului, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 06 iunie 2016 și a hotărârii Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 02 iunie 2016, cu pronunțarea unei noi hotărâri cu privire la respingerea acțiunii.

În motivarea recursului, recurentul a indicat că nu este de acord cu decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe deoarece acestea ar fi fost emise cu interpretarea eronată a normelor de drept material.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 434 CPC, termenul de declarare a recursului este de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Alineatul (2) al aceluiași articol prevede că termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Instanța de recurs precizează că, recursul a fost depus de către reprezentantul recurentului Ministerul Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor al RM, Anatol Usatîi la data de 25 septembrie 2017, cu respectarea termenului indicat la art. 434 CPC. Or, la materialele cauzei civile lipsesc careva probe cu privire la data recepționării de către recurent a deciziei integrale a instanței de apel.

În conformitate cu art. 432 CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se

consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de către reprezentantul recurentului Ministerul Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor al RM, Anatol Usatîi, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, or, recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei instanței de apel, dar a formulat critici ce se axează asupra fondului cauzei.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel și prima instanță, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin.(2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că, conform jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza *Asito vs Republica Moldova*, 10 iulie 2001, *Meyer vs Germania*, 22 martie 2016), însă motivele recursului, invocate în speță, sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, care au fost apreciate corespunzător.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către reprezentantul recurentului Ministerul

Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor al RM, Anatol Usatîi, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), 433 lit. a), 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e

Recursul reprezentantului recurentului Ministerul Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor al Republicii Moldova, Anatol Usatîi, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul
Judecătorii

Mihai Poalelungi
Oleg Sternioală
Iurie Bejenaru